

[Inger Gautier Schmit.]

kaldte at stille imod en Fagforeningsdannelse, saaledes at man herefter mere opererede med at være en Arbejdskraft, som sælges for saa og saa stort et Beløb. Hvis en saadan Opfattelse af Sygeplejen skulde komme frem, vilde jeg betragte det som et overordentlig stort Tab. Jeg tror ogsaa, at selv det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil give mig Ret i, at det til syvende og sidst er bedre at blive plejet under sin Sygdom af et Menneske, som øver denne Gerning, fordi hun gerne vil tjene sine Medmennesker, end af et Menneske, som gør Arbejdet for derved at tjene sit Brød.

Da jeg ikke har opgivet Haabet om, at det skal lykkes under Forhandlingen i Landstinget at naa til saadanne Ændringer, at alle 4 Partier kan finde hinanden, vil jeg anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme her ved tredje Behandling.

Gerda Mundt: Jeg skal ingenlunde forlænge denne Debat, som jo er blevet ført ret grundigt baade ved første og anden Behandling. Hvad Sagens Kærne angaar, mener vi, at det vil være heldigt, at Sygeplejerskerne faar den foreslaaede Autorisation. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits lange Indlæg, men blot sige, at de 3 Diakonissehuse har ogsaa ønsket at faa den fuldt uddannede Sygeplejerske autoriseret; en saadan Uddannelse gives jo allerede paa disse 3 Sygehuse i en fuldt forsvarlig og af alle anerkendt Form. Den højtærede Minister har ogsaa efter Ønske udtalt, at der i denne Lov ikke ligger noget Ønske om at gribe ind i særlige Forhold indenfor disse Diakonissehuse, og da det baade er sagt og skrevet, synes jeg i og for sig, det maatte være tilstrækkeligt, men naar det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit igen vil høre et Svar paa disse Spørgsmaal, vil den højtærede Minister sikkert ogsaa give et saadant.

Jeg kan egentlig ikke forstaa det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Standpunkt til Spørgsmaalet: Fagforening. Dansk Sygeplejerraad er en faglig Sammenslutning, og det vil det blive ved at være under de samme eller under noget ændrede Forhold — denne Lov om Autorisation griber i Virkeligheden ikke ind heroverfor. Spørgsmaalet om faglig Sammenslutning maa Sygeplejerskerne selv ordne, og denne Lov vil ikke paa nogen Maade forandre de Diskussioner, som er blevet og vil blive

ført indenfor deres faglige Sammenslutning.

Jeg skal hermed anbefale ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Helga Larsen: Det glæder mig at høre det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits store Interesse for Sygeplejerskerne og den Sympati, hun her har udtalt. Venstres Ændringsforslag gik jo ud paa at indføre en Ordning, som eksisterer i Forvejen; Sygeplejerskerne er eksamineret og bliver eksamineret hver eneste Dag. Det, som de ønsker, er at blive statsautoriseret, og det Ønske synes jeg, vi skal opfylde. Hvad Sygeplejerskernes Fremtid angaar, kan deres Fagorganisation: Dansk Sygeplejerraad, udmærket godt arbejde paa at hæve deres Stand og deres Løn — det har jo mange andre Fagorganisationer gjort, bl. a. Lægernes.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Aksel Larsen: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, at det for saa vidt glæder mig gennem Partiet Venstre at faa en Bekræftelse paa, at vort Synspunkt er rigtigt, nemlig at Loven vil give Sygeplejerskerne større Mulighed for netop at udbygge deres faglige Sammenslutning, saa den kommer til at tjene det Formaal, den bør. I den Retning hersker der blandt Sygeplejerskerne i Øjeblikket meget stor Utilfredshed, og det er en af de væsentligste Grunde til, at det store Fler-tal af Sygeplejersker med Glæde hilser Gennemførelsen af denne Lov.

Hvad det angaar at pleje Fagforeningsinteresser og pleje syge Folk for Penges Skyld, synes jeg ærlig talt, det lyder lidt mærkeligt, naar man kommer med Ophævelser af den Art. Jeg har ikke nogen Sinde hørt — og jeg tror heller ikke, det er sket — det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit bebrejde Lægerne, at de helbreder Folk for Penges Skyld. Det er jo netop Skik i det kapitalistiske Samfund, at alting skal gøres til Geschäft, ogsaa det at hjælpe sine Medmennesker, naar de er syge.

Naturligvis tilfredsstiller den nuværende Form for Lægerning, Sygepleje o. s. v. aldeles ikke os Kommuniste. Vi vil have det gjort til en Samfundssag og ikke til et Spørgsmaal om at pleje personlige Geschäfts-Interesser; men det arbejder det nuværende kapitalistiske Samfund imidlertid af al Magt paa, ja, det har saa at sige gjort det statsautoriseret.